

Szkoła Podstawowa nr 116
ul. Ratajska 2/4
91-231 Łódź

STOSZESNASTKA

WESOŁA GAZETKA

Numer 40 (02/2023)

W tym numerze:

- kilka słów o walentynkach, karnawale i tłustym czwartku
- tajniki pracy chemika
- nasze pasje
- nasze recenzje
- kącik zoologiczny
- ciekawostki
- z humorem

Choćby i najtęźsza zima - tylko do wiosny trzyma.

Rozmowy z ciekawymi ludźmi

Tajniki pracy nauczyciela chemii

W tym numerze przeprowadziłyśmy wywiad z nauczycielką chemii - Panią Pauliną Bączyk - Nasiłowską, która odpowiedziała na kilka pytań związanych z jej pracą.

Jakie studia Pani skończyła?

Ukończyłam studia magisterskie o kierunku chemia, a specjalizacja to chemia fizyczna oraz dydaktyka chemii. Swoją wiedzę uzupełniłam również o studia podyplomowe o kierunku rachunkowość i finanse, a następnie technik farmaceutyczny.

Jak wygląda praca w aptece?

Oprócz wydawania leków jest to również dbanie o wygląd zewnętrzny apteki. Na początku musiałam nauczyć się co, gdzie leży, bo każdy lek ma swoje własne miejsce. Praca polega również na retaksacji recept. Podstawowym moim zadaniem w aptece jest dbanie o zdrowie Pacjentów przy dostosowywaniu leków do ich chwilowych potrzeb.

Czy trudne jest powiązanie ze sobą dwóch prac?

Nie jest to trudne, lecz bywają chwile, w których potrzebuję wsparcia, którym jest mój mąż.

Ile lat pracuje Pani w tych zawodach?

W obydwu z nich pracuję około 3 lata. W kwietniu będzie rocznica.

Czy woli Pani pracować w szkole czy w aptece?

Nie umiem wybrać, bo te prace obie dają mi dużo satysfakcji. Lubię pracować w szkole i mieć kontakt z uczniami oraz w aptece.

Czy pracowanie w szkole ułatwia Pani pracę w aptece lub na odwrót?

Tak, jedno praca pomaga w drugiej. Pomocny jest kontakt z ludźmi, bo mam z nimi styczność w obydwu pracach, więc bardzo dobrze sobie go przyswoiłam. Uczę się również asertywności oraz cierpliwości.

Dlaczego zdecydowała się Pani na pracę w aptece?

Nie jestem kobietą, która do końca spełnia się tylko w domu. Jak byłam na urlopie wychowawczym z drugim dzieckiem postanowiłam, że chcę wyjść do ludzi i dalej się rozwijać. Na początku była szkoła. Chciałam pracować z innymi ludźmi jako nauczyciel chemii. Potem zdecydowałam się na pracę w aptece.

Wywiad przeprowadziły Gabriela Mucha i Maja Roźniata z klasy VIII d

Tradycje z różnych stron świata

Zabawa, zabawa, zabawa...

Karnawał jest obchodzony na całym świecie w różny sposób. W niektórych krajach takich jak Brazylia karnawał jest słynny z parad ulicznych i tańców, podczas gdy w Europie karnawał jest obchodzony z pochodami i maskaradami. W niektórych kulturach ludzie noszą specjalne kostiumy, tańczą, śpiewają i uczestniczą w imprezach tematycznych.

Oto kilka przykładów obchodzenia karnawału w różnych krajach :

W Rio de Janeiro, Brazylia, karnawał jest jednym z największych na świecie i trwa on przez cztery dni. Parady uliczne są wystawione przez szkoły samby, które konkurują o tytuł najlepszej.

W Wenecji, Włochy, karnawał jest znany z pochodów i maskarad. Ludzie przebierają się w eleganckie stroje i maski, aby uczestniczyć w balach i uroczystościach na placach lub w pałacach.

W Nowym Orleanie, Stany Zjednoczone, karnawał jest znany jako mardi gras i trwa on kilka tygodni. W centrum uwagi są parady i kolorowe kuluary, a także muzyka jazzowa i kuchnia cajun.

W Trinidadzie i Tobago, Ameryka Południowa, karnawał jest nazywany największym na świecie i trwa tylko przez dwa dni. Jest to wielka impreza plenerowa, w której ludzie tańczą i śpiewają w rytmie soca i calypso.

W Kolonii, Niemcy, karnawał jest znany jako karneval i trwa przez kilka dni. W centrum uwagi są pochody uliczne, kuluary i imprezy tematyczne, a także tradycyjne jedzenie i picie.

Te przykłady pokazują, że choć karnawał jest obchodzony na całym świecie, to każde miejsce ma swoje unikalne albo podobne tradycje i obyczaje.

Maja Sodulska klas IV c

Tradycje z różnych stron świata

Tłusty czwartek

Kilka ciekawostek na temat pączków

Wiadomo, że tradycja smażenia pączków nie wywodzi się z Polski. Prawdopodobnie korzeniami sięga do Bliskiego Wschodu lub starożytnego Rzymu. Kiedyś pączki były robione z ciasta takiego jak na chleb – nadziewano je słoniną i smażono na smalcu. Dawniej jadano je nie na słodko, lecz ze... skwarkami. Czasami wybrane pączki nadziewano orzechami lub migdałami. Ten, komu trafił się migdał albo orzech, miał zapewnione szczęście.

Jak spalić jednego pączka? To „bardzo” proste – wystarczy 46 minut szybkiego marszu, 57 minut mycia okien lub 1 godz. i 39 minut pisania na komputerze.

Polacy w Tłusty Czwartek mogą zjeść nawet 100 milionów pączków, czyli 4 000 000 000 kalorii!!

W Polsce istnieje wieś o nazwie Pączek Gorzycki.

W tłusty czwartek w wielu miastach Polski odbywają się mistrzostwa w jedzeniu pączków na czas. Rekordziści w ciągu 20 minut są w stanie zjeść nawet 30 pączków!

Podobno nie da się zjeść pączka bez oblizywania ust. Możecie spróbować sami ?

Jak obchodzi się tłusty czwartek w innych krajach?

BRYTYJSKI PANCAKE TUESDAY

W Wielkiej Brytanii jest naleśnikowy wtorek. Wszyscy siadają wtedy przy stole pełnym naleśników. Brytyjczycy mogą też spalić kalorie, biorąc udział w maratonie, w którym zawodnicy...podrzucają naleśniki na patelni!

NIEMIECKI SCHMOTZIGER DONNERSTAG

Niektórzy nazywają ten dzień babskim karnawałem. Mężczyźni nie wychodzą wtedy z domów w krawatach, bo mogą one zostać im obcięte przez kobiety czyhające z nożyczkami. Ten dzień jest wolny od szkoły.

FRANCUSKI MARDI GRAS

We Francji tłusty „wtorek” obchodzi się znacznie huczniej. Zjada się wtedy mnóstwo pączków, faworków czy gofrów. Francuzi wychodzą na uliczne parady.

A tak brzmi wierszyk o pączku:

Był sobie mały, tłusty pączek.

Był okrągłutki i nie miał rączek.

Z wierzchu miał piękną, chrupiącą skórkę,

a w środku dziurkę na konfiturkę.

SMACZNYCH PĄCZKÓW!

Nina Balczyńska i Laura Pawlak klasa IV b

Tradycje z różnych stron świata

Walentynki

Walentynki to święto zakochanych. W Europie zaczęto je obchodzić dopiero w latach 90 - tych, lecz wywodzą się one jeszcze z czasów pogańskich.

Walentynki obchodzimy 14 lutego w rocznicę śmierci Świętego Walentego. Walenty był człowiekiem, który kochał ludzi, szkolił się na lekarza, jednak z czasem zrozumiał, że ludziom nie potrzebna jest tylko pomoc medyczna, lecz trzeba również zadbać o potrzeby ich dusz. Został księdzem, a potem biskupem. W tamtych czasach rządził Cesarz Klaudiusz II Gocki, który zabronił swoim żołnierzom zawierania małżeństw. Walentemu szkoda było żołnierzy i nie zgadzał się z tym zakazem. Potajemnie udzielał ślubów. Cesarz dowiedział się o tym, kazał zamknąć go w więzieniu i skazał na śmierć. W więzieniu Walenty poznał córkę jednego ze strażników i zakochali się w sobie. Pisali do siebie listy. Przed swoją śmiercią Walenty postanowił napisać swój ostatni list do ukochanej, który podpisał słowami : „Od twojego Walentego”.

Walenty zmarł 14 lutego 269 r. Jednak pamięć o jego czynach i poświęceniu przetrwała wśród ludzi zawdzięczających mu szczęście. Powtarzali oni historię o Walentym swoim dzieciom, z pokolenia na pokolenie, aż w końcu ogłoszono go świętym. Został patronem wszystkich zakochanych. Na jego cześć, w rocznicę jego śmierci, pary i sympatie na całym świecie wręczają sobie prezenty i kartki, nazywane waleńtynkami, w których piszą o swojej miłości.

Zofia Mosińska klasa V b

Kocham cię w różnych językach:

angielski - I love you

bułgarski - Obliczam te

czeski - Miluji te

francuski - Je t'aime

hiszpański - Te Quiero

niemiecki - Ich liebe dich, Ich hab' dich lieb

ukraiński - Ja tebe lyublyu

rosyjski - Ja ljublyu tiebja

słowacki - Lubim ta, Mam ta rad

węgierski - Szeretlek

włoski - Ti amo

migowy polski - ręce skrzyżowane na piersiach, zacisnięte pięści oparte na przeciwległych ramionach

Nasze pasje

Konkursy przedmiotowe dla uczniów szkół podstawowych

W teorii:

Celem każdego konkursu przedmiotowego jest rozwijanie uzdolnień i zainteresowań uczniów oraz pogłębianie ich wiedzy i umiejętności, a także pobudzanie twórczego myślenia. Ma on za zadanie promowanie osiągnięć uczniów i ich nauczycieli oraz promowanie pracy szkół.

Tytuł **Laureata** otrzymują wszyscy uczestnicy eliminacji wojewódzkich, którzy uzyskali **minimum 90%** punktów możliwych uzyskania na tym etapie. Tytuł **Finalisty** otrzymują wszyscy uczestnicy konkursu, którzy zakwalifikowali się do etapu wojewódzkiego i uzyskali **co najmniej 50%** punktów możliwych do uzyskania na etapie wojewódzkim.

W praktyce:

W zeszłym tygodniu miałam przyjemność uczestniczyć w Konkursie Przedmiotowym z Matematyki na etapie rejonowym. Jest to konkurs organizowany przez Kuratorium Oświaty. Ma on trzy etapy: szkolny, rejonowy oraz rozstrzygający - wojewódzki. Osiągnięcie jednego z najwyższych wyników na ostatnim etapie umożliwi laureatom wstęp do dowolnej szkoły średniej z pominięciem rekrutacji. Konkursy kuratorskie cechują się skomplikowanymi zadaniami, wiedzą w danej dziedzinie niejednokrotnie na poziomie szkół średnich. Do takich konkursów musiałam przygotowywać się dużo wcześniej, robiłam arkusze konkursowe, a mimo to musiałam dodatkowo sama uzupełniać swoją wiedzę w domu na własną rękę. Przy podejściu do drugiego etapu czuć stres, ponieważ może to być dobra szansa na zdobycie najlepszej drogi w dalszej nauce. Wydarzenie odbywało się poza naszą szkołą. Na taki konkurs musiałam zabrać wraz ze sobą legitymację szkolną, długopis (niebieski lub czarny), ekierkę i mogliśmy mieć w sali jeszcze butelkę z wodą.

Wraz z innymi uczestnikami wybraliśmy się do placówki, w której odbywał się konkurs. Naszym opiekunem była z nami Pani Pedagog. Na miejscu byliśmy o godzinie 9.00, egzamin zaczynał się o 10.00. Gdy przybyli już wszyscy z różnych szkół, przywitała nas komisja konkursowa. Zostaliśmy podzieleni na mniejsze grupy poprzez wyczytanie kolejno naszych nazwisk.

Test zawierał 15 zadań do rozwiązania, mieliśmy na to 90 minut. Zadania były o różnym stopniu trudności, w ich skład wchodziły liczne zagadnienia. W salach lekcyjnych było około po 12 osób. Z tego, co mi wiadomo, takiej grupy uczniów pilnowało od 2 do 3 nauczycieli. Bardzo ważne było, żeby sprawdzić kompletność arkusza, usterki mieliśmy natychmiast zgłaszać komisji. Musieliśmy zmierzyć się z dużą ilością pierwiastków, potęg, znalazło się również zadanie na dowodzenie. Sprawdzono też naszą znajomość zasad różnych zależności w geometrii, a konkretnie w trójkątach. Jest to świetna przygoda, którą polecę każdemu, kto chce posiadać większą wiedzę z danego przedmiotu i ją sprawdzić. Taka pasja może nieść wiele korzyści, więc warto z niej skorzystać.

Hanna Woźniak klasa VIII d

Nasze podróże

Hiszpania zimą

W tym roku wraz z rodziną wybrałam się na ferie na południe Hiszpanii do miejscowości Benalmadena. Chciałabym Wam opowiedzieć, jak wygląda najzimniejszy miesiąc w roku w tym słonecznym miejscu.

Temperatura w cieniu wynosiła od 18 do 22 stopni Celsjusza. Pogoda pozwala na strój składający się z koszulki i szortów, ale nie na kąpiele w hotelowych basenach czy w morzu. Jeśli bylibyście zainteresowani miejscowymi atrakcjami i zwiedzaniem, to jest kilka takich miejsc, jednak większość działa od maja do października. Najlepszą propozycją na spędzenie czasu są spacery wzdłuż wybrzeża lub odpoczynek na plaży. Na każdym kroku są różnorodne resorty i palmy, a promenada lub okolica przy porcie przepiękna jest restauracjami.

Jeśli mielibyście okazję pojechać w taką podróż, to bardzo polecam!

Blanka Oleksiak klasa V b

Nasze hobby

OPIEKA NA ŻREBAKIEM

Mimo że opieka nad źrebakiem wydaje się łatwa, wcale taka nie jest. Żrebaki, tak jak ludzie, rodzą się zdrowe lub z wrodzonymi wadami np. uszkodzonym stawem skokowym, ale opieka nad nimi jest tak samo trudna.

Klacz przed i po porodzie są bardziej nieufne i nie dają prawie nikomu podejść do źrebaka, przez to źrebaki również stają się nieufne, a relacje z ludźmi nawiązują najczęściej po paru miesiącach. Takiemu płochliwemu źrebakowi trudno np. włożyć kantar (co jest potrzebne, aby już od małego uczyć go noszenia czegoś na pyszczku) lub pomóc, gdy będzie tego potrzebował. Bardziej ufne są źrebaki, które od urodzenia karmi się z butelki, ponieważ szybciej uczą się, że mogą nam zaufać.

Klacz ze źrebakiem wychodzi na padok najczęściej od 4 do 8 dni po porodzie. Na padoku nie ma wtedy innych koni, aby źrebak przyzwyczał się najpierw do samego wyjścia na dwór, a dopiero potem do towarzystwa reszty koni. Przeciętny źrebak od razu po urodzeniu waży od 50 do 80 kg. Ciąża klaczy trwa średnio od 328 do 340 dni, czyli 10-11 miesięcy.

Julia Pakuła klasa V b

Nasze hobby

Zawody siatkarskie

Siatkówka jest to gra zespołowa. W **głównym składzie gra siedmiu zawodników**: jeden rozgrywający, jeden atakujący, jeden libero, dwóch środkowych i dwóch przyjmujących. W trakcie meczu libero oraz środkowi wymieniają się tak, żeby na boisku zawsze grało sześciu zawodników. **Drużyny siatkarskie grają w ligach**. Ligi podzielone są w zależności od wieku zawodników. Są różnego rodzaju ligi np. okręgowa, wojewódzka, krajowa. W lidze każda drużyna musi rozegrać mecz z każdą drużyną dwukrotnie. **Miejsce w tabeli** wszystkich drużyn zależy od ilości zdobytych punktów w czasie rozegranych meczów. Pierwsze 6 lub 8 drużyn grają między sobą **turniej**, który wyłania zwycięzcę ligowego. Mecz polega na rozgrywaniu setów do 25 punktów. Drużyna, która jako pierwsza zdobędzie 25 punktów i wygra 3 sety, wygrywa cały mecz. Maksymalnie gra się 5 setów. **Ostatni set** nazywa się **tiebreak** i rozgrywa się go tylko do 15 punktów, ponieważ zawodnicy są już zazwyczaj bardzo zmęczeni. W zawodach za zwycięstwo w setach 3 - 0 zdobywa się 3 punkty, jak i za zwycięstwo 3 - 1. Natomiast, gdy wygrasz mecz 3 - 2, to zwycięska drużyna dostaje 2 punkty, a przegrana 1. Jednak, aby wygrać seta, musisz mieć co najmniej **2 punkty przewagi**. W sytuacji, gdy nie ma 2 punktów przewagi, gra toczy się do momentu, aż któraś z drużyn osiągnie taką przewagę. Po zakończonych rozgrywkach ligowych dwie ostatnie drużyny spadają do niższej ligi, a dwie pierwsze awansują do wyższej.

O tajnikach zawodów sportowych opowiadała Aleksandra Nowicka z klasy V b

Łyżwiarstwo

Na łyżwach jeździłam od 4 roku życia, ale to było tylko rekreacyjnie. Profesjonalnie zaczęłam jeździć w wieku 11 lat. Wtedy moją młodszą siostrą opiekowała się pani, która jest menadżerką mojego obecnego klubu łyżwiarskiego, więc ona zaproponowała mi pierwszą lekcję i tak rozwinęła się moja największa pasja. Uczęszczam do dwóch klubów - pierwszego, w którym wszystko zaczęłam, czyli Walley i drugiego, czyli Łódzkiego Towarzystwa Łyżwiarstwa Figurowego.

Zanim zostanie się profesjonalistą, trzeba przejść przez 5 poziomów umiejętności

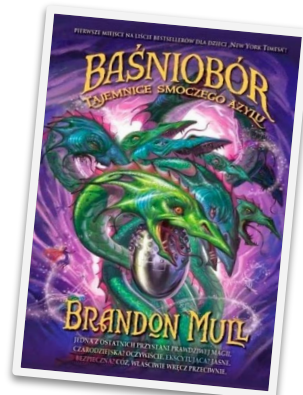
1. Najniższa- do podstaw
2. Brązowa
3. Brązowa +
4. Srebra
5. Złota

Ja jestem na poziomie 3. Brązowa+, czyli powoli zaczynam się uczyć skoków i innych bardziej skomplikowanych figur. Ale niestety nie mogę jeszcze chodzić na zawody, ponieważ jestem na za niskim poziomie.

Amelia Stępień klasa VIII d

Nasze recenzje

Baśniobór

Polecam Wam książkę pod tytułem „Baśniobór” autorstwa Brandona Mulla. Jest to przygodowa powieść fantasy usytuowana w naszych czasach. Opowiada o losach rodzeństwa: jedenastoletniego Seta Sorensena i jego starszej siostry Kendry.

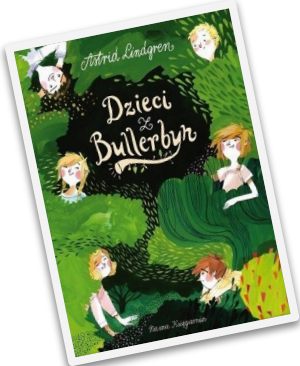
Pewnego lata odwiedzają posiadłość swoich tajemniczych dziadków, by zostać tam na czas wyjazdu rodziców. Dziadek kategorycznie zabrania im wchodzenia do lasu, a następnie wręcza 3 klucze potrzebne do rozwiązania zagadki, którą przygotował. Rozwiązanie zagadki ujawnia, że w lesie, który tak naprawdę nazywa się Baśnioborem, żyją magiczne stworzenia. Niestety, nie wszystkie są przyjazne. Tak zaczyna się wielka przygoda.

Jest to książka pełna dynamicznych wydarzeń, zwrotów akcji i licznych kłopotów naszych bohaterów. Magia jest potężna, ale też śmiertelnie niebezpieczna. Od rodzeństwa mogą zależeć losy Baśnioboru, a nawet całego świata!

Jest to pierwsza część cyklu 5 powieści pod tym samym tytułem. Kolejne chronologicznie to: „Gwiazda wieczorna wschodzi”, „Plaga cieni”, „Tajemnice smoczego azylu”, „Klucze do więzienia demonów”.

Warto wspomnieć również o drugiej serii książek – kontynuacji przygód Seta i Kendry – pod tytułem „Smocza Straż”. Również polecam Wam jej lekturę, a do przeczytania jest aż 5 tomów :)

Julian Bińkowski klasa V b

Dzieci z Bullerbyn

“Dzieci z Bullerbyn” to obowiązkowa lektura, którą każdy już przeczytał albo będzie czytać. To jest moja ulubiona książka nie ze względu na ilość stron, tylko przez historie i bohaterów, których spotykają śmieszne sytuacje i świetną autorkę Astrid Lindgren. Książka ta została wydana w 1947 r., a w Polsce dopiero 10 lat później, czyli w 1957 r.

“Dzieci z Bullerbyn” to książka przygodowa, rozśmieszająca i z punktu widzenia dzieci. Moim zdaniem najciekawsze historie to: *Śpimy w stogu*, *Lasse wpada do jeziora*, *Ollemu rusza się ząb*, *Wiśniowa Spółdzielnia*, *Anna i ja uciekamy z domu*, ale moją ulubioną opowieścią jest *Lasse wpada do jeziora*.

W tej historii na pastwisku w Zagrodzie Północnej było małe jezioro. Zimą dzieci urządzały sobie na nim ślizgawkę i jeździły na łyżwach. Pewnego dnia tatusiowie potrzebowali lodu do lodowni. Wycięli na jezioro przerębel. Mamusia nie pozwoliła ślizgać się Lisie, Lassemu i Bossemu. Obawiała się, że któreś z nich wpadnie do przerębla. Dzieci jednak przekonywały, że będą ostrożne, więc w końcu pozwoliła. Lasse chciał się popisać i podjechał bliżej przerębla. Nie słuchał ostrzeżeń, jechał tyłem wprost na przerębel i nagle znalazł się w wodzie. Wszyscy zaczęli krzyczeć, a Lasse najgłośniej. Dzieci położyły się na lodzie. Na samym końcu położył się Bosse, podał Lassemu rękę i pomógł mu wyjść na lód. Dzieci pobiegły do domu. Mamusia bardzo gniewała się na Lassego. Lasse musiał przemyśleć swoje postępowanie.

Moją ulubioną bohaterką jest Anna, która mieszka w Północnej Zagrodzie. Anna jest przyjaciółką Lisy i siostrą Britty. Anna ma 7 lat, tyle co ma Lisa. Anna występuje w większości historii Bullerbyn. Zawsze z Brittą noszą takie same sukienki, ponieważ są siostrami. Anna zakłada też buty takie same co ma siostra i codziennie chodzi w związanych włosach wstążką.

Mimo że na początku książka wydaje się trudna i ciężka w czytaniu, jednak jest wesoła i opowiada o dzieciach z żywymi, kreatywnymi i pomysłowymi myślami. Dzieci te czasami miewają niezbyt dobre maniere, czasami są między nimi są nieporozumienia, jednak są mądrą i kreatywną drużyną z Bullerbyn.

Moim zdaniem jest to mądra, kreatywna, przygodowa, ciekawa i pouczająca lektura i cieszę się, że tę książkę wybrano na listę lektur szkolnych, ponieważ nie pisałamby teraz tej recenzji. Cieszę się, że mogłam się z Wami podzielić moimi emocjami :)

Weronika Domińczyk klasa IV c

Kącik zoologiczny

Moje ukochane dobermany

Trochę historii

Rasa doberman jest pochodzenia niemieckiego, a jego nazwa to nazwisko pierwszego właściciela tej rasy: Fryderyka Ludwika Dobermanna. Był on poborcą podatkowym i właśnie dlatego potrzebował oddanego kompana w postaci psa, który będzie dobrym obrońcą, czujnym i ostrym.

Niektóre źródła podają, że rasa powstała w 1910 r., natomiast na początku lat 20-tych dobermany zostały uznane za psy policyjne. W polskich domach psy te goszczą od lat 50-tych ubiegłego wieku.

Wygląd dobermana

Doberman to bardzo szlachetny pies, który wzbudza respekt. Mimo że dobermany mają bardzo przyjazne usposobienie, są odbierane przez ludzi jako psy groźne, co mnie, jako właścicielkę tej rasy, bardzo smuci i całkowicie się z tym nie zgadzam.

To ich wygląd sprawia, że są odbierane jako psy bojowe. Dobermany wyglądają bardzo wyniośle i dumnie. Są dobrze zbudowane i muskularne, mają dużą klatkę piersiową i silne, pięknie ułożone łapy. Ich niezwykłą budowę podkreśla pięknie lśniąca, krótka sierść. Kolor sierści to przeważnie czarny z podpalaniem, bywają również dobermany brązowe, szare, a nawet albinosy. Pies wygląda bardzo tajemniczo i imponująco, jest piękny.

Charakter dobermana

Dobermany to psy bardzo pewne siebie. Posiadają silny charakter, są dumne i mają ogromny temperament. Są wyjątkowo sprawne fizycznie i niezwykle mądre. Wielokrotnie słyszałam od innych właścicieli tej rasy, że psy te jedynie nie umieją mówić. Są sprytne, inteligentne i błyskotliwe oraz bardzo odporne na ból. Mimo tego, jakie pozory stwarzają, te psy są one nastawione pokojowo i niesamowicie oddane właścicielom. Bardzo mocno się przywiązują i uwielbiają dzieci, a wręcz je kochają! Do obcych osób podchodzą bardzo nieufnie, ale jeśli właściciele akceptują gości, to one również go akceptują i cieszą się z wizyty. Psy tej rasy uwielbiają ruch, zadania do wykonania i wszelkie zabawy. Charakteryzuje je ambicja i zdecydowanie, wszystkie polecenia wykonują na 100%.

Moja wielka miłość

W moim domu ta rasa gości od zawsze. Jak się urodziłam, w domu powitał mnie doberman, a właściwie dobermanka – Tigra. Kiedy odeszła na tęczyowy mostek, rodzice kupili drugą sunię, nadaliśmy jej to samo imię - Tigra, a kiedy miała 6 lat, dokupiliśmy jej siostrzyczkę Pumę.

Sunie pokochały się niesamowicie, wszędzie chodziły razem, bawiły się, ganiały i psociły również wspólnie.

W sierpniu ubiegłego roku Tigra odeszła, bardzo to przeżyliśmy, Puma również, przestała nawet jeść i pić.

Staraliśmy się jej pomóc, a ona cały czas pomaga nam żyć z tą ogromną pustką, bo takie właśnie są dobermany - zrobią wszystko dla swojej rodziny!

Julia Sanigórska klasa V b

Czego nie wiecie o Ukrainie?

1. Ukraina – самая большая страна, которая полностью расположена на европейском континенте.
2. Украинская трембита – самый длинный духовой музыкальный инструмент в мире.
3. Самая известная в мире украинская песня – «Щедрик».
4. Станция метро «Арсенальная» в Киеве – самая глубокая в мире.
5. Крещатик – самая короткая центральная улица столицы в Европе. Ее длина составляет 1225 м.
6. Возле села Деловое Закарпатской области находится географический центр Европы.
7. Площадь Свободы в Харькове – самая большая в Европе.

1. Ukraina jest największym krajem położonym w całości na kontynencie europejskim.
2. Ukraińska trembita to najdłuższy dęty instrument muzyczny na świecie.
3. Najbardziej znaną ukraińską piosenką na świecie jest Szchedryk.
4. Stacja metra Arsenalnaja w Kijowie jest najgłębsza na świecie.
5. Chreszczatyk to najkrótsza centralna ulica stolicy w Europie. Jej długość wynosi 1225 m.
6. Geograficzny środek Europy znajduje się w pobliżu wsi Delovoye na Zakarpaciu.
7. Plac Wolności w Charkowie jest największy w Europie

Daryny Panasenko klasa VI c

opiekun P. Alla Płusa

Z życia szkoły

We wrześniu rozpoczęliśmy naukę w klasie IV, tym samym trafiłyśmy na wyższe piętro szkoły, w ramach wspomnień zadałyśmy uczniom klas 1 A i 1 B pięć pytań i zapisałyśmy ich odpowiedzi.

Klasa 1A

1. Jaki jest Wasz ulubiony przedmiot szkolny?

Przeważały informatyka i wf, a także lubianym przedmiotem jest język angielski.

2. Co byście zmienili w naszej szkole?

Dłuższe przerwy, więcej zdobywania wiedzy, szkoła na późniejszą godzinę, więcej zabawy, chodzenie po piętrach, sklepik przez cały tydzień, zostawanie w klasie na przerwach.

3. Co Wam się najbardziej podoba w naszej szkole?

Świetlica, prace plastyczne, szkolny plac zabaw.

4. W ilu procentach podobał Wam się pierwszy semestr?

Większość osób jest zadowolona z przebiegu pierwszego semestru. Niektóre osoby uważają, że ten semestr minął bardzo przyjemnie.

5. Co wolicie - szkołę czy przedszkole?

Większość woli szkołę.

6. Czy smakują im szkolne obiady?

Większość uznała że są bardzo dobre

Na koniec uczniom przypomniało im się że lubią też polski i matematykę.

Nasza wrażenia:

Uważamy, że klasa jest bardzo miła i energiczna, przebywanie tam było bardzo przyjemne.)

Klasa 1B

1. Jaki jest Wasz ulubiony przedmiot szkolny ?

Przeważały język polski i matematyka; pojedyncze osoby lubią język angielski i wf.

2. Co byście zmienili w naszej szkole?

Chcieliby dłuższe lekcje, więcej nauki, dłuższe przerwy.

3. Co Wam się najbardziej podoba w naszej szkole?

Lekcje, klasa, Pani Dagmara, koledzy i koleżanki.

4. Na ile procent podobał Wam się pierwszy semestr?

Wszystkim pierwszy semestr podobał się na 100%.

5. Gdzie Wam się bardziej podobało, w szkole czy przedszkolu?

O wiele bardziej podoba im się w szkole niż w przedszkolu.

6. Co sądzicie o szkolnych obiadach?

Są dobre, ale czasami niekoniecznie:)

Kiedy wychodziłyśmy z klasy, poczułyśmy się jak prawdziwe nauczycielki, ponieważ uczniowie głośno i wyraźnie powiedzieli nam *do widzenia*.

Nasze wrażenia:

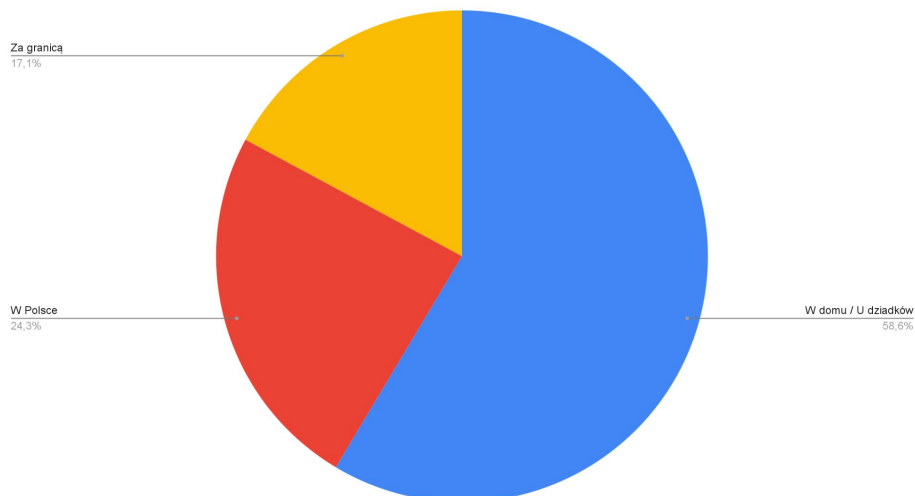
Uważamy, że to bardzo ułożona oraz kulturalna klasa. Spędzanie z nimi czasu było dla nas bardzo przyjemne.

rozmowy przeprowadziły Alicja Zjawiony i Julia Kiljańska z klasy IV c

Z życia szkoły

Gdzie byliście podczas ferii?

Zapytałyśmy naszych kolegów i nasze koleżanki z klas IV - VIII o miejsce, w którym spędzili ferie. Próbowałyśmy dowiedzieć się, które miejscowości były najpopularniejsze, ale zbyt wiele danych nie pozwoliło na przeprowadzenie statystyki. Popularne miejscowości to Zakopane, Gdańsk czy Szczecin. W sondzie wzięło udział 70 uczniów, a przeprowadziły ją Nadia Marzyńska i Julia Galińska z klasy V b.

Kącik żartów

Mama z dziećmi jedzie samochodem. Na chwilę przestała uważać, odwraca się, a metr przed nią stoi samochód. Już chce się zatrzymać, gdy dzieci mówią:

-Spokojnie mammo, już i tak jesteśmy na lawecie.

Jasiu mówi do nauczycielki klas 1-3 w ostatni dzień szkoły:

-Bardzo panią lubię. Szkoda, że nie jest pani dosyć mądra, żeby nas uczyć w następnych klasach.

-Synku, dlaczego przykleiłeś moje zdjęcie w dzienniczku ocen?

-Bo pani powiedziała : „Chcę zobaczyć tego mędrca, co ci robi prace domowe”.

Tata zabrał synka do zoo. Zatrzymują się metr od klatki z tygrysami.

-Tylko nie podchodź bliżej!

-Ojej tato, nic im nie zrobię.

-Mamo! Ile pasty do zębów jest w jednej tubce?

-Nie wiem, synku.

-A ja wiem! Od telewizora do kanapy.

-Jasiu, jaka jest różnica między światłem słonecznym a elektrycznym?

-Za słoneczne się nie płaci.

-Jesteś zadowolony z wakacji?

-Trochę, ale nie aż tak, żeby pisać wypracowanie.

Nauczyciel matematyki dyktuje zadanie:

-Jest dwóch pracowników tartaku. Pierwszy wychodzi o 15.00 i idzie z prędkością 3 km na godzinę. Drugi wychodzi o 15.30 i idzie 5 km na godzinę. Gdzie się spotkają?

- W pubie.

-Mamo! Mamo!

Mama wychyla głowę przez okno.

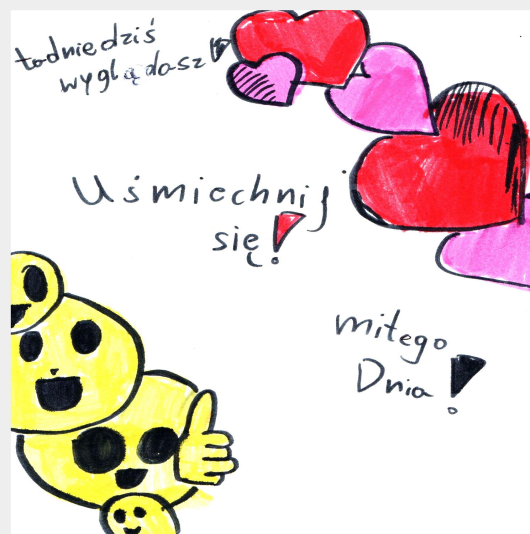
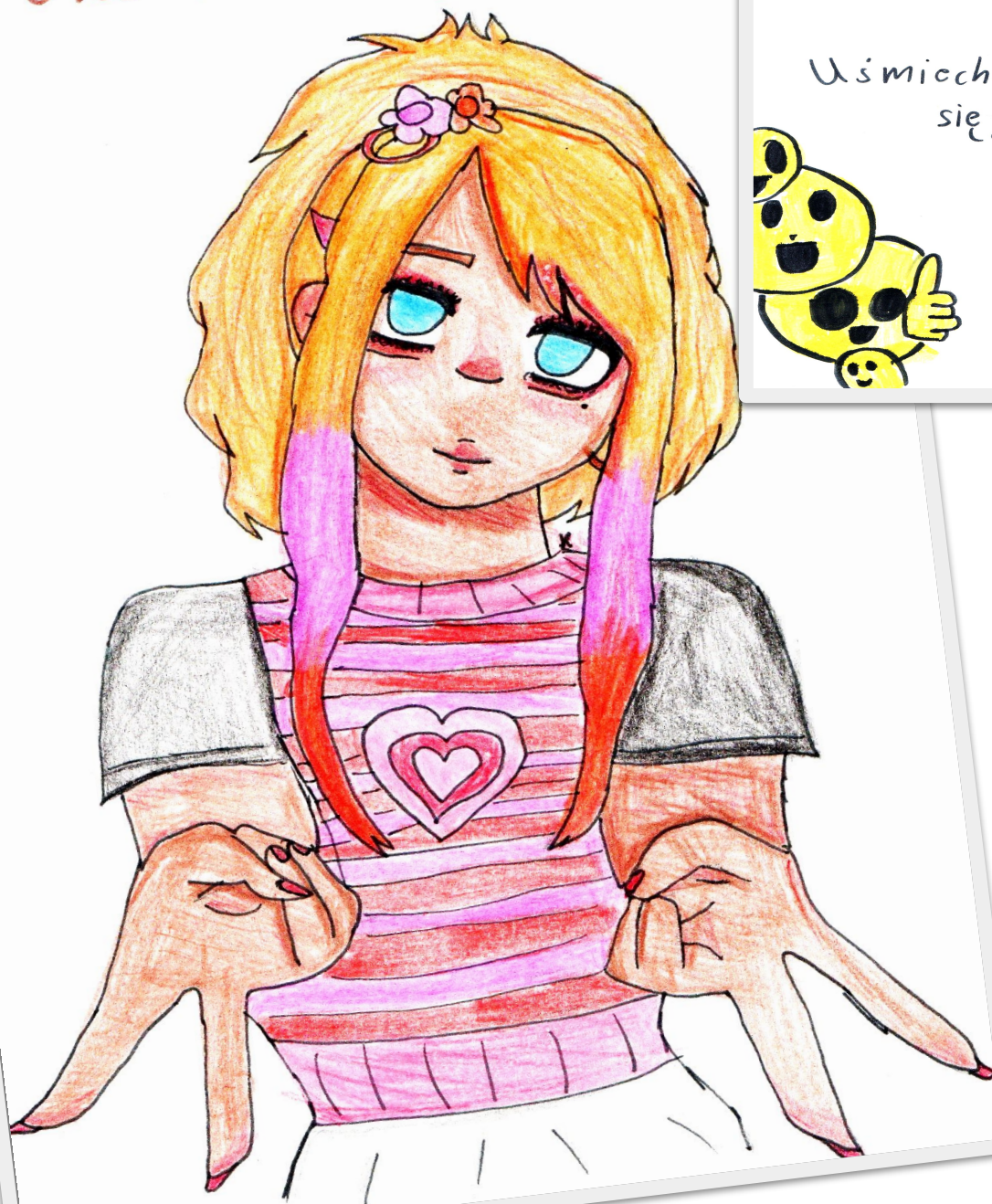
-Czego chcesz?

-Tomek nie wierzył, że masz zeza...

wyboru żartów dokonał Juliusz Bińkowski z klasy V b

Kącik rysownika

Nie Marw się! :3

Rysunki wykonały Lena Kaczyńska z klasy VI b i Amelia Kantor z klasy IV b

Opiekun gazetki - p. Dorota Bartczak

Redaktorzy:

Hanna Woźniak, Gabriela Mucha, Maja Roźniata, Amelia Stępień, Blanka Oleksiak, Julian Bińkowski, Nadia Marzyńska, Julia Pakuła, Julia Sanigórska, Zofia Mosińska, Aleksandra Nowicka, Julia Galińska, Maja Sodulska, Weronika Domińczyk, Alicja Zjawiona, Julia Kiljańska, Nina Balczyńska, Laura Pawlak, Amelia Kantor, Lena Kaczyńska, Daryna Panasenko

Piszesz wiersze, opowiadania, recenzje albo chcesz spróbować swoich sił w pisaniu artykułów? Fotografujesz, rysujesz, masz duszę artysty? A może przeżyłeś coś ciekawego, czym chcesz się podzielić z innymi? Jeżeli tak, zgłoś się do nas! Zapraszamy do współpracy wszystkie zainteresowane osoby!